

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.023/2023/6/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Makay Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Makay Péter ügyvéd

Az alperes:

Budapest Főváros Önkormányzata, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Debreczy Zoltán Balázs kamarai jogtanácsos, alperes címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 23.P.20.954/2022/16.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes, mint eladó, és a felperes, valamint azon gazdasági társaság, melynek üzletrésze teljes egészében a felperes tulajdonában áll, mint vevők közt 2021. április 14-én adásvételi szerződés jött létre az ingatlan-nyilvántartásban ingatlan helyrajzi száma hrsz. alatt bejegyzett, természetben a ingatlan címe szám alatt fekvő ingatlan tulajdonjogának átruházására.

A szerződés 10. pontjában a felek – egyebek mellett – arról rendelkeztek, hogy a szerződéssel kapcsolatosan egymástól szerzett információt üzleti titokként, szigorúan bizalmas adatként kezelik, azokat nem hozzák nyilvánosságra, harmadik személlyel a másik fél írásbeli hozzájárulása nélkül nem közlik, kivéve, ha azt jogszabály írja elő. A személyes adatokat a 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (GDPR), valamint a kapcsolódó hazai jogszabályok rendelkezéseit szem előtt tartva kezelik azzal, hogy a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontja, továbbá a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a), c), és e) alpontja alapján kifejezetten jogszerűnek tekintik mindazon személyes adataiknak a másik fél általi kezelését, amely célból és mértékben ez az adatkezelés a szerződés teljesítéséhez a másik félnek szükséges.

Az alperes a perbeli szerződést a saját honlapján legkésőbb 2021. december 16-án nyilvánosságra hozta, és megismerhetővé tette, mely a felperes nevén kívül a lakcímét, telefonszámát és e-mail címét is tartalmazta. Utóbbiakat a felperes 2022. február 2-i keltű megkeresésére, 2022. február 9-én kitakarta, és a dokumentumot kicserélte.

Az portál internetes hírportálon 2021. december 1-jén „cikk címe” című cikkben az „személy1” által közzétettekre utalva felsorolta a Fővárosi Önkormányzat által eladni szándékozott ingatlanokat, többek között megjelölve ilyenként a ingatlan címe szám alatti ingatlant is. A cikk szerint „[e]zeket az ingatlanokat akarja a főváros eladni azzal a jutalékos rendszerrel, amiről a felvételeken személy2, személy3, legfőbb »harcostársa« beszél ismeretlenekkel. Az portál utánajárt annak, hogy mit lehet tudni erről a 13 ingatlanról. Egy dolog mindenképpen közös bennük, hogy az elmúlt hetekben, hónapokban az eladásuk körül több botrány is történt. Van olyan köztük, amelyet áron alul adtak el, van olyan, ahol korábban a pártles vezetés parkot szeretett volna létrehozni a helyieknek, a mostani baloldali vezetés azonban lakóparknak adja el és van olyan, amit most is árulnak.”

Több ingatlanról is részletesen beszámoltak, melyek között a felperes által vásárolt ingatlan nem szerepel.

[2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a magántitokhoz, és a személyes adatok védelméhez való jogát a közöttük 2021. április 14-én megkötött ingatlan adásvételi szerződés nyilvánosságra hozatalával.

Annak megállapítását is kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét és becsületét a magántitokhoz, és a személyes adatok védelméhez való jogának megsértésével összefüggésben. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest az 500.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 36.000 forint megfizetett eljárási illetékből álló elsőfokú perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a perbeli szerződés közvetlenül tartalmazza a felperes személyes adatait. Az ingatlan természetes személy vevőjének pontos kiléte nem közérdekű adat, a teljes szerződés tartalmának megismerhetővé tétele a felperes magánérdekét sérti, mivel nem kívánta senkinek a tudomására hozni, hogy mennyiért vásárolt ingatlant, és kitől. Az alperes a szerződésben a titoktartás és adatvédelem körében írt vállalását megszegve járt el.

Olyan törvényi rendelkezést az alperes nem jelölt meg, ami a szerződésben szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét közérdekből elrendeli. A nevén kívüli további személyes adatai nem vonhatók e körbe, a közhiteles nyilvántartási adatok alapján nem lenne beazonosítható egyértelműen. Ezek a nyilvántartások (cégnylvántartás, ingatlan-nyilvántartás) ugyanis csak korlátozottan, általában ellenszolgáltatás fejében hozzáférhetők, és ezekben a telefonszám és e-mail cím nincs feltüntetve.

Az alperes eljárásával jóhírnevének és becsületének megsértését közvetve elősegítette. Az portál-n megjelent cikkben az általa vásárolt ingatlan adatainak közzétételével olyan színben tűnt fel, mintha nem jogszerű jogügylet részese lett volna, ami sérti a becsületét és jóhírnevét.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a portál2on található, a cég1 Zrt. által összeállított ingatlan értékesítési dokumentumok a Budapest Főváros Önkormányzata közgyűlésének 2/2021. (XI. 26.) számú határozatával létrehozott eseti vizsgálóbizottság nyilvános ülésének anyagaként kerültek közzétételre. A felperes adatai a perbeli szerződés 1. oldalán kitakarással kerültek, kizárólag a 10. oldalon voltak láthatók a nevén kívüli további adatai, így a lakcíme, az e-mail címe és a telefonszáma. A felperes 2022. február 2-i keltű megkeresésére tekintettel február 9-én a szerződés 10. oldalán található adatokat kitakarta, egyidejűleg a dokumentumot lecserélte, ezzel a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 7. (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet 21. cikke alapján történt tiltakozásnak helyt adott.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 6. pontja, és a 26. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozott azzal, hogy a közérdekből nyilvános személyes adatok honlapon történő közzétételére az Info tv. 1. melléklete és a közfeladatot ellátó személy jogállására vonatkozó külön törvény rendelkezései irányadók. Ezen belül a „III. Gazdálkodási adatok” 4. pontjában rögzítettek.

Érvelt azzal is, hogy a Magyarország Önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 46. § (1) bekezdése és a 60. §-a alapján a Fővárosi Közgyűlés Bizottságának ülése főszabály szerint nyilvános. A Budapest Főváros Önkormányzata szervezeti és működési szabályzatáról szóló 1/2020. (II. 5.) Önkormányzati rendelet 54. §-a szerint pedig, a bizottsági ülés meghívójával együtt a portál3 honlapon közzé kell tenni a napirendi javaslatban szereplő egyes napirendi pontokhoz tartozó előterjesztéseket és tájékoztatókat. Ugyanez igaz a 74. § (2) és (4) bekezdés alapján az ülés jegyzőkönyvére vonatkozóan. Ezek a szabályok az

általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti kötelező adatkezelést elrendelő szabálynak is minősülnek.

Ezen túlmenően a perbeli szerződés, – az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 3. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pont alapján – mint az államháztartáshoz tartozó vagyonnal történő gazdálkodással összefüggő, 5.000.000 forintot meghaladó vagyonértékesítés körében kötött szerződés, amely esetben a szerződést kötő felek nevét közzé kell tenni, továbbá a közzétételi listákon szereplő adatok közzétételéhez szükséges közzétételi mintákról szóló 18/2005. (XII. 27.) IHM rendelet a 2. melléklet 3. „gazdálkodási adatok” körében ugyancsak előírja a szerződő fél nevének közzétételét.

Hivatkozott az Info tv. 35. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségére, a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény és a 2015. évi CXLII. törvény, valamint a közadatok újrahasonosításáról szóló 2012. évi LXIII. törvény vonatkozó rendelkezéseire, a közérdekű adatok elektronikus közzétételére, az egységes közadatkereső rendszerre, valamint a központi jegyzék adattartalmára, az adatintegrációra vonatkozó részletes szabályokról szóló 305/2005. (XII. 25.) Korm. rendeletben, a közzétételi listákon szereplő adatok közzétételéhez szükséges közzétételi mintákról szóló 18/2005. (XII. 27.) IHM rendeletben, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 6. számú mellékletében foglaltakra, továbbá a Budapest Főváros Önkormányzata Főpolgármestere és Főjegyzője 55/2016. (IX. 22.) együttes utasításának az „ingatlan-elidegenítéssel kapcsolatos” közzétételre vonatkozó 20. §-ára, 21. §-ára, és 22. §-ra.

Előadta azt is, hogy miután csatlakozott az „Ez a Minimum!” nevű antikorrupciós programhoz az átláthatóság érdekében, ezért még az Info tv. által előírt közzétételi rendelkezéseknél is szigorúbb szabályokat alkalmaz több területen is, összhangban az Info tv. 32. §-ában foglalt, a közérdekű adatokra vonatkozó, a közvélemény pontos és gyors tájékoztatásának biztosítására vonatkozó kötelezettséggel.

Álláspontja szerint a perbeli szerződés 10. pontja szerint a jogszabály által előírt közzétételre nem vonatkozik a felek titoktartási kötelezettsége.

Az ingatlan helyrajzi száma a szerződésben szerepel, így a vevő adatai (neve, anyja neve, születési helye, lakóhelye) a közhiteles ingatlan-nyilvántartásból bárki számára megismerhetők. A perbeli ingatlannak a felperesen kívüli másik vevője a felperes cége, amely kft.-nek a felperes egy személyben tagja és ügyvezetője is, így a cégnyilvántartásban az előbb említett adatok mellett a felperesnek az e-mail címe is hozzáférhető.

A jóhírnév és becsület megsértésével kapcsolatos felperesi keresettel szemben arra hivatkozott, hogy a felperes helytelenül választotta meg az alperest, mivel az portál oldalon megjelent cikk tartalmát sérelmezi, ezért a www.portál hírportállal szemben érvényesítheti ezen igényét. Megjegyezte, hogy a cikkben a felperes neve, valamint egyéb adata nem szerepel.

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget.

[5] Döntése jogszabályi alapjaként ismertette az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § e) pontját, 2:46. §-át, 2:51. § (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseit. Az Áht 3. § (1) bekezdését és (3) bekezdés a) pontját, az Info tv. 3. § 5. és 6. pontját, a 26. § (1) és (2) bekezdését, ezen törvény 1. számú

melléklet „III. Gazdálkodási adatok” 4. pontját, a 18/2005. (XII. 27.) IHM. rendelet 2. melléklet 3.3.III.1. pontját.

Ismertette továbbá Budapest Főváros Önkormányzata Főpolgármestere és Főjegyzője 55/2016. (IX. 22.) együttes utasításának 20. §-át, 21. §-át és 22. §-át is.

A szerződés közzétételének jogsértő voltára irányuló kereseti kérelem tekintetében hangsúlyozta, hogy a felperes a perfelvételi tárgyaláson, kifejezett, erre irányuló bírói kérdésre is fenntartotta az írásban előterjesztett kereseti kérelmét.

A perbeli szerződés 10. pontja szerint a felek arra vállaltak kötelezettséget, hogy az egymásról szerzett valamennyi adatot, információt tekintik úgy, hogy az az érintett fél üzleti titka, és ezeket kezelik szigorúan bizalmasan, és ezekkel kapcsolatosan, ezekre nézve vállalják azt, hogy azokat nem hozzák nyilvánosságra. Ezen körön kívüli adatok, azaz a perbeli szerződésnek a személyes adatokon kívüli rendelkezéseihez kapcsolódóan az alperes nem vállalt kötelezettséget arra, hogy azokat – köztük a szerződés létrejöttének tényét, annak lényeges elmei közül pl. a vételár összegét – nem fogja a nyilvánosság számára közölni.

Mindezek alapján a kereset első része szerinti megállapításra vonatkozó igény, a keresettel egyező szöveggel nem lehetett alapos.

Kifejtette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az általa hivatkozott magatartással az alperes megsértette a felperesnek a Ptk. 2:43. § e) pont szerinti magántitkokhoz, és a személyes adatok védelméhez való jogát.

A felek egyező előadása alapján rögzítette, hogy a felperes személyes adatai közül a neve, a telefonszáma, e-mail címe, és lakóhelyének címe 2021. december 16. és 2022. december 9. közötti időszakban bárki számára megismerhető volt az alperes honlapjáról.

Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése, az Info tv. 3. § 5. és 6. pontja, a 26. § (1) bekezdése, 1. melléklete a „általános közzétételi lista” cím alatt a „III. Gazdálkodási adatok” 4. pontja, az Áht. 3. § (1) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja alapján megállapítható, hogy a perbeli szerződés tárgyát képező ingatlan az államháztartáshoz tartozó vagyonnal történő gazdálkodással összefüggő, vagyoneértékesítésre vonatkozó 5.000.000 forintot meghaladó szerződési értékű szerződés, amellyel összefüggésben az Info tv. 1. melléklet III.4. pont szerint a szerződés megnevezésén, tárgyán, és a szerződés értékén kívül a szerződést kötő felek nevét is közzé kellett tennie az alperesnek a honlapján. A felperes nevének nyilvánosságra hozatalára ezen törvényi rendelkezés alapján, jogszerűen került sor, ezért az alperes a közzététellel nem sértette a felperesnek a személyes adatok védelméhez fűződő, a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti személyiségi jogát.

A felperes nevén kívüli adatok az Info tv. 3. § 5. pontja értelmében véve közérdekű adatok is, a neve viszont az Info tv. 3. § 6. pontja szerint közérdekből nyilvános adat.

Helytállónak ítélte az elsőfokú bíróság az alperesnek a 18/2005. (XII. 27.) IHM rendelet 2. melléklet 3.3.III.1. pontjában, valamint a Budapest Főváros Önkormányzata Főpolgármestere és Főjegyzője 55/2016. (IX. 22.) együttes utasításának 20-22. §-ában foglaltakra történő hivatkozását is.

A felperes nevén kívüli egyéb személyes adatai tekintetében az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a kötelezően közzétett adatokból a felperes további személyes adatai – a telefonszámát kivéve könnyedén hozzáférhetőek voltak. A Ptk. 2:43. § e) pont szerinti személyes adatok védelméhez való jog, azt hivatott biztosítani a személy számára, hogy a személyes adatai ne legyenek – vagy legalább is hosszas, bonyolult kutatás nélkül ne legyenek – elérhetőek.

Az előbb kifejtettekből következően viszont a vevők nevének, az adásvétel tárgyának kötelezően közzéteendő adatai, valamint az ingatlan-nyilvántartás és a cégnyilvántartás adatai alapján az említett felperesi személyes adatok, azoknak az alperes általi nyilvánosságra hozatala nélkül is, bárki által, könnyedén, ingyenesen megismerhetők voltak.

Ebből adódóan az első kereseti kérelemnek, a felperesnek a személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogának, alperes általi megsértésére hivatkozva előterjesztett része további vizsgálat nélkül is alaptalan. Utalt e körben az elsőfokú bíróság a PJD2019. 32. számú eseti döntésre is. Ennek alapján annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a perbeli szerződés nyilvánosságra hozatala olyan közügy, amelyben az érintett személy, a felperes személyiségi jogai bizonyos fokú korlátozását köteles eltűrni a Ptk. 2:44. § (1) bekezdésében foglaltakra is tekintettel.

Felhívta az elsőfokú bíróság a figyelmet arra is, hogy a perbeli szerződés megkötésének ténye nem sorolható a Ptk. 2:46. § (1) bekezdésében a magántitok védelmének kiterjedése körében megjelölt levéltitok és hivatásbeli titok kategóriájába, így ez utóbbiakat illetően a Ptk. 2:46. § (2) bekezdése által szabályozott magántitoksértésre sem kerülhetett sor alperesi részről a perbeli szerződés közzétételével.

A becsület és jóhírnév sérelme körében előterjesztett kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság elsősorban azért ítélte alaptalannak, mert a sérelmezett cikk nem a felperestől származik, annak megalkotásában, közzétételében nem vett részt, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a felróhatóságtól független szankciót vele szemben nem érvényesíthet. Utalt arra is, hogy nevezett hírportál a cikkben véleményt közölt. A felperes semmilyen módon sem vezette le, hogy ez a vélemény mennyiben érintette hátrányosan a társadalmi megítélését.

A perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a keresetben foglaltak szerint állapítsa meg az alperes jogsértését és kötelezze a perköltség megfizetésére.

A másodfokú eljárással összefüggésben 150.000 forint + áfa ügyvédi munkadíj és 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Arra hivatkozott, hogy kereset jogalapja a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szankció, ezért azt kell vizsgálni, hogy a felperesnek az adásvételi szerződés közzétételével ok-okozati összefüggésben sérültek-e a keresettel érintett személyiségi jogai. Amennyiben ennek hiányában nevezett jogai nem sérültek, úgy az alperesi magatartás és a felperes jogsérelme között az okozati összefüggés fennáll.

Érvelt azzal is, hogy a felek az adásvételi szerződés 10. pontjában kizárták az adásvételi szerződés közzétételének lehetőségét, ezért, ha van is olyan jogszabály, amely előírná, vagy lehetővé tenné a szerződés közzétételét, a felek szerződéses rendelkezése felülírja ezt.

Előadta azt is, hogy álláspontja szerint az Áht. felperes által hivatkozott rendelkezése az állami vagyongra vonatkozik, mely körbe a perbeli szerződéssel érintett önkormányzati vagyon nem tartozik bele. Arra a nemzeti vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény rendelkezései az irányadók. A GDPR rendelkezéseit a perbeli szerződésre is alkalmazni kell, így a célhoz kötöttség és az adat takarékoság elvét is. Jelen esetben a közérdek és magánérdek ütközése áll fenn, melynek feloldását az elsőfokú bíróság nem végezte el.

Egyebekben az elsőfokú eljárás során előadott érvelését tartotta fenn.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelme szerint az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A másodfokú eljárásban a jogtanácsosi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján kérte megállapítani.

Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az így megállapított tényállásból helyes jogi következtetéseket vont le és utasította el a felperes keresetét.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárás során előadott érveit ismételte meg, maga is a korábbi védekezésére hivatkozott. Abból azt emelte ki, hogy a korábban is megjelölt jogszabályok kógens rendelkezései kötelezik a felperessel kötött adásvételi szerződés közzétételére. A szerződés 10. pontja szerint a jogszabály által előírt közzétételre nem vonatkozik a felek titoktartási kötelezettsége.

Ismertette ezen jogszabályi rendelkezéseket. Miután a Fővárosi Közgyűlés napirendjén szerepelt a perbeli szerződés a bizottsági ülés meghívójával együtt az SZMSZ-ének 54. §-a szerint a portál3 honlapon közzé kellett tenni a napirendi javaslatban szereplő egyes napirendi pontokhoz tartozó előterjesztéseket és tájékoztatókat. Ugyanez igaz az ülés jegyzőkönyvére vonatkozóan is. A felperessel kötött szerződés ezen követelmények alapján került fel a honlapjára.

Az adásvételi szerződésben az ingatlan helyrajzi száma jogszabály szerint szerepel, így az új tulajdonos vevő adatai a közhiteles ingatlan-nyilvántartásból bárki számára megismerhetők. Az ingatlan másik vevője a felperes cége, amely kft.-nek, így a cégnyilvántartásban az előbbi adatok mellett az e-mailcíme is hozzáférhető. A felperes adatai a szerződés első oldalán kitakarásra kerültek, kizárólag a 10. oldalon voltak láthatóak, amíg a felperes jelzését követően alperes azokat azonnal ki nem takarta.

A felperes a jóhírneve és becsülete megsértése körében olyan cikksorozatra hivatkozik, amelyet nem az alperes tett közzé, ezért a felperes ezen igénye vele szemben nem érvényesíthető. Ezen túlmenően ezen cikkekben a felperes neve, egyéb adatai nem szerepelnek, így jóhírneve, becsülete amiatt sem sérülhetett.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a nemzeti vagyonra történő felperesi hivatkozás nem vehető figyelembe, mert azt jogi érvelésként a felperes az elsőfokú eljárás során nem adta elő.

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] Az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem érintett rendelkezése nem volt, ezért azt a másodfokú bíróság egészében vizsgálta, döntésével, kifejtett érveivel is egyetértett, azokat nem ismétli meg [Pp. 386. § (4) bekezdés, második fordulata].

[10] A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben azt hangsúlyozza, hogy a kereset a Ptk.-ban szabályozott személyiségi jogsértéssel összefüggő bírósági megállapításra irányult. Ebből következően a GDPR és az Info tv. szabály és szankciórendszere háttérjogszabályként vehető figyelembe.

Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel azt az ellentmondást, hogy a felperes kereseti kérelme a szerződés nyilvánosságra hozatalával összefüggő jogsértés megállapítására

irányult, ugyanakkor a személyes adatainak megismerhetővé tételével kapcsolatos jogi érveket adott elő. A perfelvételi tárgyalás során a Pp. 237. §-a szerint járt el, a felperes ennek ellenére eredeti kérelmét tartotta fenn. Erre tekintettel elsősorban azt vizsgálta, hogy a szerződés nyilvánosságra hozatalával összefüggően az alperes jogszerűen járt-e el.

[11] Az Info tv. 3. § 5. pontja alapján a perbeli szerződésre vonatkozó adatok közérdekű adatok. A 32. § szerint az alperes, mint közfeladatot ellátó szerv a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását. Ezen kötelezettségének tett eleget a szerződés nyilvánosságra hozatalával, figyelemmel az Info tv. 33. § (3) bekezdésében és az általános közzétételi listákra vonatkozó 1. számú melléklet III.4. pontjában foglaltakra is.

[12] Alaptalan a felperes azon hivatkozása, hogy a szerződés 10. pontja a szerződésben foglaltak harmadik személyek számára való megismerhetőségét a szerződő felek kizárólagos akaratára bízta. Ezen szerződéses pont ugyanis az egymástól szerzett információkra, mint üzleti titokra és csak azokra vonatkozik, amelyek tekintetében a megismerhetőséget jogszabály nem írja elő. Ez a rendelkezés megfelel az Info tv. 27. § (3) bekezdése szerinti azon megszorításnak, hogy közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a védett ismerethez – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

[13] A szerződés nyilvánosságra hozatalára megfelelő jogszabályi rendelkezés alapján került sor, ezért helytállóan utasította el a keresetet e körben az elsőfokú bíróság.

[14] A szerződésben szereplő – a fenti rendelkezésekkel nem érintett – személyes adatok megismerhetővé tétele tekintetében ugyancsak helytálló az elsőfokú bíróság döntése és indokai.

A felperes neve, mint közérdekből nyilvános adat ugyancsak jogszabályi rendelkezések folytán személyiségi jogsértés nélkül hozható nyilvánosságra a perben érintett szerződéssel összefüggésben az elsőfokú bíróság által helyesen ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján.

[15] A felperes egyéb adatai, így a lakcíme, e-mailcíme és telefonszáma tekintetében – figyelemmel arra, hogy a felperes nem az alperes adatkezelését sérelmezte – azt kellett vizsgálni, azok időleges nyilvánosságra hozatala az emberi méltóságból fakadó személyiségi jogait, így a magántitokhoz és a személyes adatai védelméhez fűződő jogait sérti-e. E körben a másodfokú bíróság azt emeli ki, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó GDPR és Info tv. rendelkezései megsértése azzal együtt, hogy az önrendelkezési jog egyik részjogosítványát érintik önmagában személyiségi jogsértést nem eredményeznek. A Ptk. által védelemben részesített személyiségi jogok a személy immanens megnyilvánulását, az ember közösségi létét, abban egyediségét hivatottak oltalmazni. Tárgyi értelemben szélesebb a Ptk. által biztosított védelem olyan összefüggésben, hogy elvileg a személyes adatok kezelésével kapcsolatos Info tv.-beli szabályok maximális betartásával történő adatkezelés is sérthet egyéb nevesített (például becsület, jóhírnév, emberi méltóság) vagy nem nevesített (tehát a generálklauzula által védett) személyiségi jogot. A tisztességes adatkezeléshez fűződő Ptk.-beli személyiségi jog és az Info tv. személyes adatokkal kapcsolatos joganyaga tehát az általános-különös viszonyban állnak egymással.

[16] A perbeli esetben ezen adatok magántitokként történő felfogása sem tételezhető. A magántitok körébe az olyan személyhez kapcsolódó bizalmas információk tartoznak, amelyek titokban maradásához a jogosultnak méltányolható érdeke fűződik. Annak vizsgálatánál, hogy az alperes a felperes magántitokhoz való jogát megsértette-e, nem elegendő pusztán azon tény, hogy harmadik személy a felperesre vonatkozó információt megismerhetett. A másra nem tartozó információról való tudomásszerzés akkor sért személyiségi jogot, ha a mindennapi élettel együtt járó kockázatokat, kisebb kellemetlenségeket meghaladó beavatkozást okoz az egyén személyiségének a Ptk. 2:42. §-a szerinti érvényesítésébe.

E két kérdéskörben a felperes nem tett előadást, pusztán arra hivatkozott, nem kívánta mások tudomására hozni, hogy ingatlant vásárolt.

[17] A perbeli esetben az ingatlan részére történő értékesítése nem lehet magántitka, figyelemmel a szerződés közérdekű adat jellegére. Egyéb adatai időleges ismertté válása pedig ezen ténnyel összefüggésben személyiségi jogot sértő jelleget nem öltenek. Helytállóan vette továbbá figyelembe az elsőfokú bíróság azt is, hogy ezen adatai más forrásból is hozzá köthetően megismerhetők.

[18] Ugyancsak alaptalan a fellebbezés a jóhírnév és a becsület megsértésére alapított kereset tekintetében is. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti jogsértés kizárólag véleménynyilvánítás útján valósítható meg. A 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértéshez valótlán tény állítása, híresztelése vagy valós tény hamis színben történő feltüntetése vezethet. A perbeli esetben az alperes terhére egyik magatartás sem róható. A sérelmezett cikk közvetlenül – nevének közlése hiányában – a felpereshez sem köthető. A keresetben megfogalmazott áttételes jogsértés megállapítása iránti igény ezért alaptalan.

[19] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a jogtanácsosi munkadíjat, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapított meg.

Budapest, 2023. március 28.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró